

V tvorbe **Wolfganga Amadea Mozarta** zaujíma cirkevná hudba dôležité miesto. Napísal 66 vokálno-orchesterálnych skladieb , medzi ktorými svojim významom a hudobnou krásou dominujú omše C dur KV 317 a c mol KV 427 a Requiem KV 626. Skladateľ tu vytvoril, podobne ako u všetkých ostatných žánrov, diela s ideálnou syntézou vlastného formového a inšpiračného bohatstva s tradíciou vytvorenou v Nemecku a Taliansku. Nevyhýbal sa však ani požiadavkám rakúskej duchovnej hudby a to menovite tým, že zachoval účelovosť liturgického textu. Oslavný a radostný charakter tejto hudby bol nielen v zhode s Mozartovou mentalitou, ale i so špecifickým charakterom rakúsko-bavorskej oblasti, zreteľne sa odrážajúcej aj v cirkevnej architektúre. V poradí 16. Mozartova omša - **Korunovačná KV 317** je jednou z nahrávanejších omši všetkých čias. Názov nesúvisí s kráľovskou korunováciou, ale s cirkevnou slávnosťou v chráme púťového miesta Maria - Plain, ležiaceho neďaleko Salzburgu, kde uchovávali zázračný obraz korunovaný roku 1751. Na pamiatku tejto korunovácie každoročne usporadúvajú slávnosť, ku ktorej roku 1779 napísal Mozart omšu C dur. Dielo zachováva presný formový rozvrh katolíckej omše, po stránke hudobnej v ňom nachádzame prvky, ktoré boli v cirkevných dielach do tej doby zriedkavé - výraznú koncertantnosť, prudké výrazové kontrasty a použitie spevných melódií.